

ΠΑΝΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ

Ἡ ἄλλη φωτογραφία

ΡΟΠΤΡΟΝ

ΠΑΝΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ

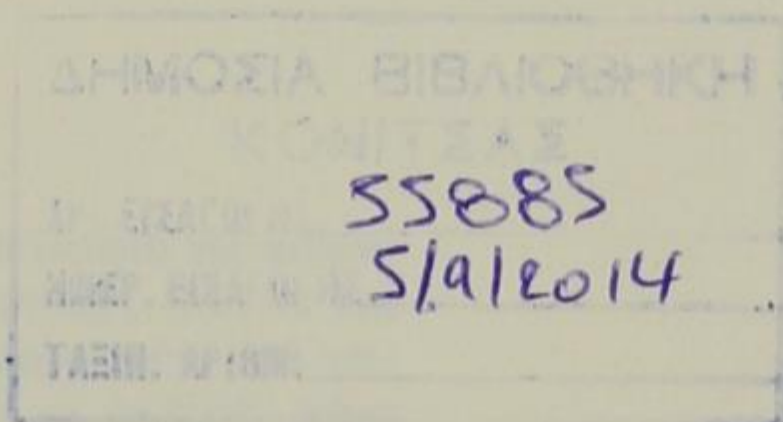


Τοῦ ἴδιου

- 7 Ποιητές (συμμετοχή), «Καστανιώτης» 1975
Ὁ καπνοπόλεμος, 1977
Τό σοφό σαλιγκάρι, «Συμείον» 1980
Σημειώσεις ἐνός τηλεγραφετή, «Σπηλιώτης» 1986

© Ἐκδόσεις ΡΟΠΤΡΟΝ
Π.Χ. Δαλακούρη καί ΣΙΑ Ε.Ε.
Κιάφας 3 ☎ 86.12.685
καί
Πάνος Κυπαρίσσης

ΠΑΝΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ



Ἡ ἄλλη φωτογραφία



ΡΟΠΤΡΟΝ
ΑΘΗΝΑ 1990

Όπως και ό ίδιος ό κόσμος, έτσι και ή ιστορία τής ανθρω-
πότητας δέν είναι μόνο ένα αντιφατικό άσυνεχές αλλά κι ένα
συνεχές. Πράγματα άρχαία, φαινομενικά λησμονημένα από και-
ρό, διατηροῦνται μέσα μας, εξακολουθοῦν νά επιδροῦν πάνω
μας –συχνά χωρίς νά τό καταλαβαίνουμε– και ὕστερα, ξαφνικά,
βγαίνουν στήν επιφάνεια και μᾶς μιλοῦνε σάν τίς σκιές τοῦ
Ἄδη πού ό Ὀδυσσεάς τίς ἔθρεφε μέ τό αἷμα του.

ΕΡΝΣΤ ΦΙΣΕΡ

Ἡ ἀναγκαιότητα τής τέχνης

Τά πάθη

“Ολα καμένα
κι ἐσύ σχηματίζεσαι πάν’ ἀπ’ τὶς στάχτες
χωρὶς ἐνοχές

Διάφανη

Κυματίζεις πάνω ἀπὸ τόσους θανάτους·
καῖς, μέ μιά κλωστή σάλιο
νά λάμπει ἀπὸ τὰ χεῖλη σὰ δόντια σου

Ἐψώνομαι δέντρο τῆς κόλασης
καί τυλίγομαι γύρω σου
ξέροντας γιὰ τὴν Κίρκη



Φάκελος ἀθωότητας

Πλάγιασα δίπλα σου
καί δέν τυφλώθηκα·
ἄς φοβόμουν τούς μύθους

Ὁ ραβδοσκόπος μου ἐπιμένει
πώς πρέπει νά φυλάγομαι

Ἡ γῆ σου εἶναι λεπτόφλοια

Καί τῶν ἄλλων τοῦ ἀπαντῶ.
Ἐκεῖνος γελάει

Πιάνει καιρός καί θάνατος

Πανιά καί κατάρτια ὑψωμένα

Τά φυτά τραβοῦν κατά τό φῶς
Οἱ ἄνθρωποι;

Καί τό ποτάμι φουσκώνει
Παίρνει τούς αἰῶνες
καί τούς τάφους πού μέσα κοιμᾶσαι

Τί περιμένεις
Ντύνεις καί ξαναντύνεις τήν ἐλπίδα

Πάρε μαχαίρι
καί λόγο γλυκό·
ν' ἀνοίξεις τίς πόρτες
νά θγοῦν τά παιδιά

Νά ταξιδέψουν ἐπιτέλους τά ὄνειρα